

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/233/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214214959
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2214214959.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. V. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: U. K., K.. XX.P. XXXX, O. Y.Ž. XXX/XX, XXX XX B. Q., o zaplatenie 319,05 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 135,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 135,05 eur od 28.júna 2013 až do zaplatenia, do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.júla 2014 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy 319,05 eur s príslušenstvom, titulom pohľadávky pozostávajúcej z neuhradených služieb vo výške 135,05 eur a zmluvnej pokuty vo výške 319,05 eur. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 2.júla 2012 zmluvu č. U. o pripojení, na základe ktorej mu vypožičal 1 ks SIM kartu na využívanie ním poskytovaných telekomunikačných služieb. Dodatkom k zmluve žalobca predal žalovanému mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Samsung Galaxy Ace za akciovú cenu 1 eur, pričom žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. V dodatku k zmluve č. U. mali dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 184 eur. Žalobca zohľadnil pri určení výšky zmluvnej pokuty výšku zľavy poskytnutej žalovanému pri predaji zariadenia. Dohodnutá zmluvná pokuta nie je vyššia, ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji mobilného telefónu žalovanému poskytnutá. Podľa žalobcu si bol žalovaný vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predané za zvýhodnenú cenu len preto, že sa zaviazal užívať služby žalobcu po dobu viazanosti, dohodnutú v Dodatku, a nedodržanie tohto záväzku by žalobcovi spôsobilo škodu.

Súd žalobu s prílohami a procesnými poučeniami doručil žalovanému na vyjadrenie dňa 6.novembra 2014 s výzvou, aby tak učinil v lehote do 15 dní od doručenia. Žalovaný na výzvu súdu nijak nereagoval, ostal pasívny.

Predmetom konania je suma nižšia než 1.000 Eur. Podľa § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor. Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez

nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Podľa ods. 2 pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch. Keďže v konaní ide o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Toto oznámenie bolo uverejnené na úradnej tabuli súdu od 10.mája 2016 až do vyhlásenia rozhodnutia (1.júna 2016).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi, najmä so Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 2.júla 2012, Dodatkom k tejto Zmluve zo dňa 2.júla 2012, prílohou č. 1 Dodatku k Zmluve, pokusom o pokonávku z 13.júna 2013 (č.l. 13), faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 7.marca 2013 na sumu 99,90 eur (č.l. 15), faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 5.apríla 2013 na sumu 34,99 eur (č.l. 17), faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 6.mája 2013 na sumu 3,15 eur (č.l. 19), všeobecnými obchodnými podmienkami.

Súd sa riadil vysloveným právnym názorom Krajského súdu v Trnave v uznesení č.k. 10Co/449/2015-60, pričom povinnosťou súdu bolo opätovne posúdiť predložené listinné dôkazy a vyhodnotiť dokazovanie tak, aby právne záveru, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní. Konkrétne podriadiť súdnemu prieskumu zmluvné dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v článku 2 bod 2.5 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. U. z 2.júla 2012 a preskúmať nárok žalobcu z hľadiska okruhu rozhodujúcich skutočností určených hypotézou normy v z.č. 351/2011 ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Na základe zmluvy o pripojení zo dňa 2.júla 2012 žalobca poskytoval žalovanému telekomunikačné služby podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, a v zmysle dodatku k zmluve z toho istého dňa mu predal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za zvýhodnenú cenu 1 eur. Na základe tejto zmluvy boli žalovanému vystavené faktúry: č. XXXXXXXXXXXX splatná 7.marca 2013 na sumu 99,90 eur (č.l. 15), faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná 5.apríla 2013 na sumu 34,99 eur (č.l. 17), faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná 6.mája 2013 na sumu 3,15 eur (č.l. 19). Úhrn fakturovaných súm je vo výške 138,04 eur. Po doručení pokusu o pokonávku žalovaný nijak nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatnil istinu vo výške 135,05 eur za neuhradené služby aj s úrokom z omeškania, počnúc od 28.júna 2013, t.j. nasledujúcim dňom na dodatočné plnenie umožnené žalobcom v pokuse o pokonávku z 13.júna 2013. Tiež si uplatnil sumu 184 eur ako zmluvnú pokutu.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu, b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení, c) odmietnuť uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak

1. poskytovanie verejnej služby na požadovanom mieste alebo v požadovanom rozsahu je technicky neuskutočniteľné okrem poskytovania univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) alebo by bolo možné len s vynaložením neprimerane vysokých nákladov,

2. záujemca o ňu nedáva záruku, že bude dodržiavať zmluvu preto, že je dlžníkom podniku alebo iného podniku alebo niektorý z týchto podnikov už predtým odstúpil od zmluvy s ním alebo vypovedal s ním zmluvu,

3. záujemca nesúhlasí s podmienkami zmluvy o poskytovaní verejných služieb,

d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu

1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo

3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení,

e) požadovať od účastníka alebo jeho splnomocneného zástupcu pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní verejných služieb predloženie preukazu totožnosti, vyhotoviť kópiu preukazu totožnosti alebo odčítať údaje z preukazu totožnosti elektronickými prostriedkami na účely overenia poskytnutých údajov účastníka podľa odseku 2 písm. b).

Podľa § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník a) opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti, b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, 20) alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpísania zmluvy (1.3.2012 do 30.9.2013; ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. a) a ods. 5 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 544 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. (2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (3) Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa § 545 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení. (2) Veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednávania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté. (3) Ak z dohody nevyplýva niečo iné, nie je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinnosti nezavinil.

Podľa § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania bola vo výške 0,50%, úroky z omeškania teda predstavujú 8,50 % ročne.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne iba čiastočne, a to v časti priznanej rozsudkom za poskytnuté telekomunikačné služby a čiastočne u príslušenstva pohľadávky (úroku z omeškania). Súd mal zmluvou o poskytovaní verejných služieb a jeho dodatku preukázané, že tieto majú podstatné náležitosti, vyžadované zákonom o elektronických komunikáciách a zmluvu s jej dodatkom posúdil ako platne uzatvorené, ktoré sú spotrebiteľskou zmluvou, lebo z postavenia účastníkov je zrejmé, že žalobca je v nich dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ, t.j. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľských zmlúv koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou podľa § 52 ods. 4 OZ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľských zmlúv nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uzavretej zmluvy a dodatku má žalobca ako veriteľ voči žalovanému ako dlžníkovi pohľadávku, pretože v konaní bolo preukázané, že žalobca v prospech žalovaného plnil tým, že podľa predmetu svojej podnikateľskej činnosti mu poskytol elektronické komunikačné služby, za ktoré sa žalovaný zaviazal v zmluve a v dodatku zaplatiť odplatu.

Súd, prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou účastníkov tvrdiť určité právne skutočnosti a tieto v konaní preukázať, mal za preukázané tvrdenia žalobcu, že zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a k nej patriaceho dodatku žalobca plnil, poskytol žalovanému SIM kartu a umožnil jej využívať svoje telekomunikačné služby.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v časti nároku žalobcu na zaplataenie vyúčtovaných služieb, z ktorého si žalobca uplatnil sumu 135,05 eur dôvodná, nakoľko žalovaný využíval žalobcom dodané telekomunikačné služby, pričom za tieto služby nezaplatil. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie, uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 28.júna 2013. Súd žalobe v tejto časti vyhovel a žalobcovi zároveň priznal úrok z omeškania, tak ako je uvedené vo výroku.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Súd sa zaoberal s nárokom žalobcu uplatneným v sume 184 eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania, ktorý skutkovo vymedzil žalobca v žalobe ako zmluvnú pokutu. Dôvodil to tým, že pri uzavretí dodatku k zmluve č. U. odpredal žalovanému telekomunikačné zariadenie značky Samsung Galaxy Ace za kúpnu cenu uvedenú v dodatku k zmluve s dohodnutou zmluvnou pokutou vo výške 184 eur. Žalobca tvrdil, že zohľadnil pri určení výšky zmluvnej pokuty výšku zľavy poskytnutej žalovanému pri predaji telekomunikačného zariadenia a dohodnutá zmluvná pokuta nie je vyššia, ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji telekomunikačného zariadenia žalovanému poskytnutá. Tiež že zohľadnil aj časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty a zohľadnil čas, kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti a tomu prispôobil aj výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty. Tým že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období februára až apríla 2013 porušil zmluvné povinnosti a v zmysle Dodatku k zmluve č. U. časť práva a povinnosti podniku a účastníka, je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 184 eur.

Z bodu 2.5 písm. b) dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb (na čl. 9) je zjavné, že „Účastník si je vedomý, že MT je mu predávaný za kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výške sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT). V nadväznosti na ustanovenia predchádzajúcej vety sa strany dohodli, že účastník je povinný podniku uhradiť nižšie v tomto bode uvedenú zmluvnú pokutu v prípade porušenia nižšie v tomto bode uvedených povinností nasledovne: a) ak účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne inú svoj peňažný záväzok, voči podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť podniku (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči podniku, avšak účastník je povinný ho uhradiť podniku alebo prostredníctvom podniku), alebo b) ak účastník počas doby viazanosti uvedenej v článku 2 bode 2.3 dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom podľa zmluvy v znení tohto dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu dodatku alebo zmluvy), je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 184 eur, pričom pokiaľ k porušeniu povinnosti dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti (ďalej tiež „druhá časť doby viazanosti“), výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti. Výške zmluvnej pokuty platnej pre druhú časť doby viazanosti sa vypočíta tak, že sa počet celých mesiacov medzi posledným dňom doby viazanosti a okamihom porušenia povinnosti (pokiaľ tento nastal počas druhej časti doby viazanosti) sankcionovanej zmluvnou pokutou

vynásobí číslom, ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete, a v menovateli číslo šesť. ...“.

Sám žalobca stanovil vo Všeobecných podmienkach v čl. 4, bod 4.1. ustanovenie, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a platnosť zmluvy zaniká po a) dohodou zmluvných strán b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, a.s. d) smrťou účastníka alebo podľa 4.2. dohodou o dni skončenia zmluvy, ak zmluva alebo jej dodatok neustanovujú inak. V konaní súd nemal za preukázané alebo vyvrátené, že medzi žalobcom a žalovaným existovala v rámci zmluvnej voľnosti strán iná dohoda o trvaní zmluvy, že zmluva so žalovaným bola uzavretá na dobu neurčitú a nezanikla žiadnym zo spôsobov uvedených v čl. 4, 4.1 Všeobecných podmienok, pričom ak by došlo k zániku zmluvy, vyžadovala by sa podľa § 40 ods. 2 OZ pre platnosť právneho úkonu písomná forma a v konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno k tomu, že zmluva v priebehu 24 mesiacov zanikla.

Odpojenie žalovaného z telekomunikačnej siete súd nepovažuje za právny dôvod skončenia zmluvy a nie je uvedený ani ako dôvod v čl. 4 Všeobecných podmienok. Súd z týchto zistení vyvodil, že žalovaný neporušil dobu viazanosti a nemohol sa tak dopustiť nedodržania záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov.

Čo sa týka skutkového tvrdenia žalobcu, že okrem doby viazanosti mal žalovaný porušiť svoj záväzok platiť za služby riadne a včas, súd tu poukazuje na formuláciu bodu 2.5. Dodatku, že okamihom porušenia povinností účastníka (žalovaného) tam uvedeným spôsobom má žalobcovi vzniknúť právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, vyložil ho súd podľa slovného znenia vo význame, že ide o zmluvnú pokutu podľa čl. 2, 2.5., stanovenej za nedodržanie doby viazanosti, tiež za nezaplatenie splatnej ceny za služby a tak, že je naviazané na uplatnenie žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie zmluvnej povinnosti druhej strany záväzkového vzťahu a súd ho nespájal s náhradou škody, ktorá je právne upravená v ustanovení § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože zmluvná pokuta má podľa § 544 OZ zabezpečovací charakter záväzku a má tak iný právny význam, odlišný od všeobecnoprávnej úpravy škody a jej náhrady.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca, ktorého v spore o zaplatenie nároku z ním tvrdenej vzniknutej škody, ktorú mal spôsobiť žalovaný, neunesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenie, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov, nebolo preukázané, žeby zmluva zákonným spôsobom ku dňu vyhlásenia rozsudku zanikla a nesplnenie povinnosti žalovaného platiť riadne a včas nemožno považovať za taký protiprávny úkon, z ktorého by žalobcovi vznikla škoda, ktorá mala vzniknúť podľa tvrdení žalobcu ako rozdiel medzi spotrebiteľskou (trhovou cenou) a dohodnutou cenou medzi účastníkmi za telekomunikačné zariadenie vo výške 184 eur. Nebol tak splnený jeden z predpokladov vzniku škody, a to protiprávny úkon škodcu voči poškodenému.

Žalobca spája škodu, ktorá sa chápe ako ujma, vzniknutá v majetkovej sfére poškodeného a je vyjadriteľná peniazmi a škoda (majetková ujma) je nimi napravitelná poskytnutím takéhoto majetkového plnenia. Vznik škody a jej výšku žalobca odvodil od rozdielu spotrebiteľskej (trhovej ceny 185 eur) a akciovej, zľavenej ceny (1 euro), ktorú potom pojal ako zmluvnú pokutu. Súd má za to, že za škodu nemožno považovať, ak žalobca v rámci svojej marketingovej politiky predáva mobilné telefóny a zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe pravidelných mesačných platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil žalobca rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v kúpnej zmluve odpredať žalovanému telekomunikačné zariadenie so zľavou. Zmenšenie majetku žalobcu o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú žalovanému pri kúpe zariadenia poskytol nemožno považovať za následok porušenia povinnosti žalovaného platiť žalobcovi za poskytované služby, ale len ako následok vôle žalobcu vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia nemôže byť následkom žalobcom tvrdeného, ale žalobcom nepreukázaného protiprávneho úkonu žalovaného, ale je výsledkom dohody medzi žalobcom a žalovaným o cene hnuťelnej veci, ktorá bola predmetom prevodu vlastníctva.

V prípade účastníkov došlo k platnému uzavretiu zmluvy a dodatku k zmluve, ktorých predmetom prevodu vlastníctva bola hnuťelná vec, konkrétne telekomunikačné zariadenie, resp. mobilné zariadenie; išlo o dvojstranný právny úkon pozostávajúci z návrhu (oferty) a prijatia návrhu (akceptácie), spočívajúci vo vzájomných a obsahovo zhodných prejavoch vôle dvoch strán, na základe ktorého

predávajúcemu (žalobcovi) vznikla povinnosť predmet kúpy kupujúcemu (žalovanému) odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Prejav vôle strán ohľadom zariadenia/telefónu bol zhodný o predmete kúpy a kúpnej cene, ktorá je podstatnou náležitosťou kúpnej zmluvy a dohoda účastníkov o cene je zrejma z čl. 1.bod 1.2 Dodatku. Žalovaný nadobudol telekomunikačné zariadenie do svojho vlastníctva na základe kúpnej zmluvy jeho prevzatím (§ 133 ods. 1 OZ) a v konaní nebola tvrdená a ani zistená žiadna výhrada vlastníctva v zmysle § 601 OZ. Vyhlásenie účastníka (žalovaného), že si je vedomý bežnej maloobchodnej ceny bez zľavy zo spotrebiteľskej ceny má iba deklaratórny charakter a neobsahuje žiadny záväzok žalovaného v prípade porušenia akejkolvek jeho povinnosti zo zmluvných vzťahov so žalobcom uhradiť žalobcovi škodu a súd nezistil, žeby zo zmluvy, z Dodatku alebo Všeobecných podmienok vyplývala povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi doplatok kúpnej ceny zariadenia/telefónu.

Ďalej vyššie uvedená zmluvná podmienka dojednaná v bode 2.5 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb medzi účastníkmi znevýhodňuje spotrebiteľa, lebo umožňuje žalobcovi uplatňovať si zmluvnú pokutu v podstate za akékoľvek porušenia povinnosti žalovaným, či už podľa Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, jej Dodatku, prípadne všeobecných podmienok žalobcu, pričom výška zmluvnej pokuty nezohľadňuje mieru závažnosti a ani hodnotu porušovanej povinnosti. A ani nie je pravdivé tvrdenia žalobcu, ktorú uvádzal v žalobe v čl. II, že zohľadnil čas, kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti a tomu prispôbil aj výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty. Takéto ustanovenie dodatku je neprimerané i vzhľadom na dĺžku trvania vzťahu, ktorý podľa dojednaných zmluvných podmienok má trvať 24 mesiacov a zmluvná pokuta pritom nerozlišuje, či k porušeniu tejto podmienky dôjde už bezprostredne po uzavretí zmluvy, resp. až 6 mesiacov pred jej skončením, čo možno považovať za značnú nerovnováhu vo vzťahu k spotrebiteľovi. Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca si uplatňuje právo na zmluvnú pokutu zo štandardnej typovej zmluvy, ktorú sám naformuloval a žalovaný v pozícii spotrebiteľa ju mohol ako celok buď prijať alebo odmietnuť.

Súd dospel k záveru, že uplatnenie zmluvnej pokuty žalobcom od spotrebiteľa predstavuje neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. Totiž žalovaný, ako spotrebiteľ sa nemal možnosť oboznámiť s podmienkou pred uzavretím zmluvy. Pričom za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Navyše žalobca ako dodávateľ nepreukázal opak.

Tiež zmluvnú pokutu znevýhodňuje spotrebiteľa a nezohľadňuje mieru závažnosti a ani hodnotu porušovanej povinnosti a ktorej výška nebola so spotrebiteľom individuálne zmluvne dojednaná. Uplatnenie zmluvnej pokuty žalobcom od spotrebiteľa predstavuje neprijateľnú podmienku tiež podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Uvedené zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v dodatku k zmluve spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené, dojednanie o zmluvnej pokute je absolútne neplatné. Navyac zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Preto súd žalobu v časti o zmluvnej pokute zamietol. Ak nebolo priznané právo v žalovanej výške, nevznikol žalobcovi ani nárok na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy a preto súd žalobu zamietol aj v časti požadovaného úroku z omeškania z tejto sumy.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď po procesnej stránke bol vo väčšom rozsahu úspešný žalovaný avšak nakoľko mu žiadne trovy nevznikli, súd mu ich ani nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).